

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 60 NR 15

Schriftlezing:

PSALM 65 : 1 – 5

UITVERKOREN OM TE LIJDEN

DOOR A.H. AGTEREEK

Gehouden op

18 oktober 2015 in de

Chr. Triumfatorkerk

in Den Haag

Ik wil vanavond graag een paar dingen zeggen over Psalm 65 vers 5: “Welzalig hij, die U verkiest en doet naderen, opdat hij wone in Uw voorhoven. Wij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis, het heilige van Uw tempel.”

Voor ons, die geregeld naar de kerk gaan, is dit misschien een heel bekende Psalm. Maar misschien voor heel veel mensen ook wel een moeilijke Psalm: “Welzalig hij, die Gij verkiest.” Laten wij nu niet direct de fout maken en zeggen: dat slaat op ons, op de kerk, op de gemeente van Jezus Christus, omdat Paulus schrijft in de Efezebrief “dat wij uitverkoren zijn voor de grondlegging van de wereld in Christus Jezus”. Laten wij niet direct de fout maken door te zeggen dat het weer om ons gaat. In de allereerste plaats gaat het hier onder andere om het volk van Israël. Als ik aan Israël denk, dan denk ik aan die heel bekende tekst uit Jesaja 41 vers 8 en 9: “Israël, Mijn knecht, Jakob, die Ik verkoren heb, Ik heb u verkoren en Ik heb u niet versmaad.” God heeft Israël verkoren. Dat zijn wij in de kerk misschien een klein beetje vergeten.

Toen ik mij hierop voorbereide, kwam ik een krantenartikel tegen van heel lang geleden - ik stond toen nog in Haarlem - en ik dacht: wat zijn de tijden veranderd. Dat krantenartikel beschreef een heel bijzondere dienst in de Bavokerk, de grote kerk van Haarlem, en - leuk om te vertellen - de eerste spreker was Ds Toornvliet en hij sprak over “Israël, uitverkoren door uw vaders”. Ik sprak over het onderwerp “Uitverkoren door Jezus Christus”.

Het grappige wat ik in de krant las, niet alleen dat het corps van het Leger des Heils speelde, maar dat er plusminus tweeduizend en vijfhonderd mensen in de kerk waren! Ik dacht: wat is er ongelooflijk veel veranderd sinds die tijd. Ik was toen misschien een jaar of veertig en dat ben ik allang niet meer. De Here God heeft Zijn volk Israël uitverkoren tot op de dag van vandaag. Dat zullen wij nooit mogen vergeten. Paulus schrijft in Romeinen 11: “Zij zijn naar het Evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaders wil.”

Misschien ga ik nu iets zeggen waar u een klein beetje van schrikt. Je hoort zo vaak in de kerken, vooral de evangelische kerken, dat Jezus gekomen is om zondaars te redden. Ik geloof dat dat nog altijd waar is. Maar in de allereerste plaats is Jezus gekomen voor het volk Israël. Er staat overduidelijk in Matthéüs 1: “Gij zult Hem de Naam Jezus geven, want Hij is gekomen om Zijn volk te redden van hun zonden.” Hij kwam om dát volk te redden van hun zonden.

Ik sla nog een tekst op, die u allemaal kent en die heel vaak verkeerd wordt geciteerd in Matthéüs 10: “Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebood hen zeggende: Ga niet op de weg naar de heidenen en ziet geen stad van de Samaritanen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis van Israël. Gaat en predikt en zegt dit: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.” Heel merkwaardig dat wij zulke teksten eigenlijk altijd overslaan en die alleen maar plakken op ons, op de wereld en op de gemeente. Het is bij de Here God begonnen om Israël. Zij zijn uitverkoren om der vaders wil. Later wordt gezegd: “... en wij zijn uitverkoren om Christus’ wil.”

De drie evangeliën Matthéüs, Marcus en Lucas behoren eigenlijk alle drie bij elkaar. Johannes neemt een uitzonderingspositie in. Daarom zeggen sommige mensen die uit het Jodendom komen, vooral de Messias-belijvende Joden: “Is Johannes eigenlijk wel een boek dat in de Bijbel mag thuishoren? Johannes begint meteen te zeggen in hoofdstuk 1: “Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegdraagt.”

Johannes spreekt niet meer over Israël, Johannes spreekt over de hele wereld. Notabene, de Messias Jezus komt later en die vertelt aan de Farizeeër Nicodémus: “Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.” Als wij spreken over de verkiezing en de uitverkiezing, dan gaat het in de allereerste plaats om het volk van Israël. Ik denk dat de kerk in het verleden Israël vergeten is. Gelukkig waren er ook nog andere predikanten. Ik denk onder meer aan die Gereformeerde predikant Jan Overduin die ook in een concentratiekamp terecht kwam omdat hij in een openbare dienst bad voor Israël. Ik denk aan dominee Buskes, die ook in kamp Amersfoort terecht kwam omdat hij het opnam voor Israël. Er waren gelukkig nog heel wat predikanten en gelovige mensen, die het opnamen voor Israël. Maar in grote lijnen, in de Rooms-Katholieke en in de Protestantse kerk hebben ze Israël vergeten. En sommigen doen het nog...

Wie heeft God verkoren? God heeft Israël verkoren. Dat zeg ik in de aller-, allereerste plaats.

In de tweede plaats: “Welzalig die Gij verkiest.” Wie is dat? Matthéüs 12 vers 18 zegt: dat is Jezus. “Zie Mijn knecht, die Ik verkoren heb, Mijn geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft.” Dat wordt later nog een keer gezegd op de Berg van de Verheerlijking: “Hoor Hem.”

U kent allemaal dat gebeuren op die Berg van de Verheerlijking. Daar zijn Mozes en Elia, de drie apostelen en daar is Jezus. En plotseling is daar onder een open hemel die stem: “Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik een welbehagen heb. Hoor naar Hem.” God heeft een welbehagen in de persoon van Jezus.

Wat ik nu zeg, zou ik niet graag tegen Joden willen zeggen. Elia en Mozes staan ook op die berg. Mozes vertegenwoordigt de wet, de Torah, en Elia vertegenwoordigt de profeten. En nu komt die stem uit de hemel en die zegt: “Dit is Mijn Zoon, luister naar Hem.” Ik zeg het heel voorzichtig: luister niet direct meer naar de Torah, niet meer naar al die profeten, maar luister naar Hem.

Dat betekent niet voor mij dat het Oude Testament heeft afgedaan. Dat betekent niet voor mij dat de boeken van Mozes, de Torah, voor mij geen waarde meer hebben en dat ik de profeten niet lees. Maar het allerbelangrijkste is dat de Here God zegt: "Luister naar Hem."

Hoever mense vandaag de dag - en ik merk het als ik preek op de Veluwe of in de Alblasserwaard - zijn er niet die zo ongelooflijk wettisch zijn en alleen maar bezig zijn met dat Oude Testament? Ik zeg: dat *moete* Oude Testament. Een week of vier geleden preekte ik op de Veluwe. Er kwam iemand naar mij toe die zei: "Dominee, houdt u ook het Genesisdieet?" Ik moet u zeggen, ik wist waarachtig niet wat het was. Ik vroeg aan mijn vrouw: "Ken jij het Genesisdieet?" Ze zei: "Ja, dat is vegetarisch." Ik zei: "Gunst, ik wist dat niet eens. Als ik het geweten had, had ik gezegd: Mevrouw, ik ben geen konijn en ik hou niet van konijnenvoer. Ik eet liever wat anders."

Die mensen zijn zo oudtestamentisch. De wet moet gelezen worden en pas op als je dat niet doet! Dan ga je verloren! Dan ga je naar de hel! Onvoorstelbaar!

Dan komt die genadeboodschap van Jezus: "Mozes is gekomen met de wet. Ik ben gekomen met de genade." U kunt dat lezen in het Johannesevangelie. Wie heeft God verkoren? God heeft Jezus verkoren.

Nu kom ik bij die derde groep. Gelukkig worden wij niet aan de kant geschoven. Paulus schrijft in de Efezebrief: "Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren van vóór de grondlegging der wereld." Wij mogen zeggen met alles wat in ons is: "Wij zijn uitverkoren in Christus vóór de grondlegging der wereld."

Ik spreek vanavond niet in een zware Gereformeerde kerk. Als dat zo was, had ik het misschien niet gedaan, althans niet op deze wijze. Maar er zijn nog zoveel bepaalde Gereformeerde groepen - ik ga daar geen lelijke dingen over zeggen - Oud-gereformeerde Gemeenten, Gereformeerde Gemeenten. Ik heb een boekje meegenomen en die zien de verkiezing zo: "De uitverkiezing is een besluit van God en dat besluit heeft Hij al vóór de schepping van de wereld genomen. Het is een eeuwig en onveranderlijk besluit. En in dat besluit koos God uit alle mensen, die in zonde zouden vallen, bepaalde mensen uit en Hij besloot dat Christus voor die mensen Zijn leven zou geven."

Dan staat er verder: "Dat besluit van Gods verkiezing betekent ook, dat God aan de andere mensen voorbijgegaan is. Die andere mensen hebben zichzelf ook aan de zonde overgegeven, net zo goed trouwens als de mensen die God wel heeft gekozen. Wat dat betreft is er tussen hen en die uitverkorenen geen enkel verschil. Maar God besloot, dat Christus' offer aan het kruis voor hen niet bestemd zou zijn."

Kunt u zich voorstellen dat ik niet alleen verdrietig, maar ook vreselijk boos werd? Waar haal je die kapitale nonsens vandaan? Heel toevallig - maar je mag niet spreken over toevalligheden - kreeg ik een boekje in handen van een Oud-gereformeerde dominee. Hij schreef in dat boekje dat hij een kerk heeft met drie-, vierhonderd mensen. Daar zouden wij nog jaloers op zijn vanavond hier in de Christus Triumfatorkerk. Dan zegt die man: "Ik en ouderling Mollema, wij zijn uitverkoren en niemand anders. Hij en ik alleen."

Mijn vrouw was erbij en die zei: "Hoe denk je daarover?" Ik zei: "Och, je kent me. Ik ben wat driftig en ik ben wat ouder geworden, maar niet rustiger. Ik had die man zijn nek om willen draaien."

Stel je voor dat ik zou zeggen: "Ik ben uitverkoren en broeder Groenewegen is uitverkoren. Wij zijn de enige twee." Ik zou oprecht tegen God zeggen: "God, als mijn vrouw er niet bij mag zijn, dan hoef ik dat niet te zijn. Want mijn vrouw en ik horen bij elkaar. Nu en straks in de hemel." Hoe het zal zijn, weet ik niet, maar ik heb tegen mijn vrouw *ja* gezegd en ik geloof altijd nog: wat God samengevoegd heeft, dat scheidt de mens niet. Nu, vandaag en morgen en straks ook in de hemel.

Ik werd die flauwekul van die dominee zo ongelooflijk zat! Waar haalt men de nonsens vandaan om zulke dingen te zeggen!

Israël heeft gefaald. Dat weten we allemaal. Maar God heeft Israël verkoren om der vaderen wil. Die geweldige woorden van Paulus wil ik door blijven geven: "Zij zijn naar het evangelie vijanden om Uwentwil; naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil."

Ik weet niet of zulke mensen ook theologie hebben gestudeerd, ik heb er geen idee van. Vrijzinnige dominees vind ik soms een beetje moeilijk. Maar die kan ik nog wel hebben. Maar dit gespuis zouden ze uit de kerk moeten zetten. Ik heb mensen ontmoet die hun hele leven lang, toen ik op het platteland stond, op kerkbanken hebben gezeten. Ik bezocht ze in dat stervensmoment en ze zeiden: "Ach, als ik er maar bij mag behoren... Als ik er maar bij mag behoren..." Het zweet stond op het voorhoofd en in hun handen.

Een communist heeft gezegd: dat religie een foute boel is. Ik wil niet zeggen dat ik dat onderstreep. Maar als ik zulke dingen hoor en meemaak, dan zou ik het wel willen onderstrepen.

Israël is verkoren. Jezus Christus is verkoren. En wij als gelovigen zijn verkoren. En God geve dat nog veel mensen in deze wereld dit gaan geloven wat wij geloven. Hoe het precies zal zijn, dat weet ik niet. Ik zei laatst nog tegen een collega: "Als ik zou moeten geloven dat dat handjevol mensen in de Rooms-Katholieke kerken, in de Protestantse kerken, in de Evangelische beweging, die zeggen: "Wij zijn bekeerd, wij zijn wederom geboren," in de hemel zal komen, dan is het maar een heel klein groepje. Dan is het kruis een mislukking geworden en is de hel een succes." Ik weet niet hoe het zal zijn, maar ik geloof dat God heel bijzondere dingen doet.

Je maakt het niet vaak mee, maar toen ik ziekenhuispredikant was - misschien heb ik het wel eens verteld, misschien ook niet; ik ben dat zeven jaar geweest, de ziekenhuizen waren toen nog geen fabrieken zoals nu, het was allemaal wat overzichtelijk - kwam ik op een afdeling en daar lag een mevrouw en die was heel erg bitter. Ik zei tegen mijn vrouw: "Ik heb vandaag iemand ontmoet en die heeft zes citroenen gegeten. Ze zei: "Dominee, ik wil niet dat u ooit met mij gaat praten over God en over de Bijbel en over Jezus." Ik zei: "Mevrouw, dat is prima. Als u dat wilt, dan doe ik dat niet. Maar ik hoop niet dat u het erg vindt als ik één keer in de week op uw afdeling kom en dat ik u ook even een hand geef." Dat vond ze goed.

Ze ging van een kamer van vier naar een kamertje van twee en uiteindelijk lag ze alleen. Ik bezocht haar ook op dat kamertje. Het leek wel of ze dood was. Hoe het is gegaan, dat kan ik u niet vertellen, want ik weet het niet meer. Ik dacht dat ze dood was en ik boog me over haar heen om te horen of ze nog leefde. Plotseling deed ze haar ogen open. Wat een vreemde situatie. Ze zei opeens: "Dominee, hebt u tegen mij gezegd: Martha, ik heb je zo lief?" De mensen die mij kennen, weten dat ik heel resoluut ben. Ik zei: "Nee, mevrouw, dat heb ik niet gezegd. U hebt mij verboden over Jezus, over God en de Bijbel te spreken. Dat heb ik niet gezegd. Maar één ding kan ik u wel zeggen, dat de levende God in de hemel dit tegen u heeft gezegd."

Het werd akelig stil. Toen zei ze tegen me: “Zoudt u met mij willen bidden?” Ik zei: “Heel graag.” En ik ging met haar in gebed. Ik weet niet meer wat ik bad, want ik was ook aardig gespannen. Maar voordat ik amen had gezegd, was zij gestorven. Zij ging de hemel binnen.

Ik denk dat de Here God zulke dingen meer doet. Alleen hoeven wij dat niet altijd te weten, anders worden wij te lui om te evangeliseren. En dat is niet de bedoeling.

God heeft Israël verkoren. God heeft Jezus verkoren. Ik ben geen persoon die gelooft in Alverzoening, maar ik onderstreep wel: “Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegdraagt.” En: “Zo lief heeft God de wereld gehad.” Paulus schrijft: “God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende.” Hoe het allemaal zit, ik weet het niet, we zullen het straks wel merken. En we zullen het zien.

Dominee Hoekendijk was een vrij-evangelische predikant. Misschien heeft hij het te simpel gezegd. Daarom ben ik ook begonnen met dat lied uit de bundel van Johan de Heer: “Ik zie een poort wijd openstaan.” Ds Hoekendijk schrijft in een van zijn kostbare boeken: “Als ik de poort van de hemel zie, dan staat er aan de buitenkant: Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven. En als ik door die poort naar binnenga, dan staat er: Uitverkoren in de Zoon Zijner liefde. Misschien te simpel, maar ik wil zo simpel zijn om dit te geloven.

Bij uitverkiezing hoort lijden. Vandaar dit vreemde thema: “Uitverkoren om te lijden.” En ook dat lied: “Die ons opkweekt onder lijden; waken, bidden, leert en strijden.” Allemaal vreemde en moeilijke dingen. Bij uitverkiezing hoort lijden. Het volk van Israël heeft geleden, tot op de dag van vandaag. En dat heeft niet te maken met oordeel en met straf. Dat heeft te maken met die eerste woorden, uitgesproken door God Zelf in Genesis als Hij tegen de Duivel zegt: “Ik zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw. Jouw zaad zal haar de hiel vermorzelen en haar zaad zal jou de kop vermorzelen.” De Duivel heeft vanaf den beginne geweten: dit gaat gebeuren, hoe dan ook, uit dit volkje zal de Messias, mijn grote tegenstander, geboren worden. En hij heeft alles gedaan om dit volk kapot te maken.

Ik hou van dit volk. Hoewel ik heus wel zie wat verkeerd is. Ik zie wat verkeerd is bij mijzelf, ik zie wat verkeerd is in de kerk en ik zie ook wat verkeerd is in Israël. Maar wat hebben ze geleden... Ik heb een boekje meegenomen “*Mammie, de trein fluit*” van Lize Stilma. Zij schrijft een paar korte verhaaltjes over dingen die zij gehoord of beleefd heeft. Drie mannen halen hem uit huis. Mededogen was afwezig. In het verzamelcentrum liet men zelfs bejaarden letterlijk omvallen van moeheid en honger. In de trein naar Westerbork kon niemand meer zitten of liggen. De bewakers die bij die trein stonden, lachten om de angst van hen die weg moesten. Zelfs hoog bejaarden werden met geschreeuw en stompen in de trein geduwd. En als er nauwelijks meer ruimte was, om te staan, dan riepen ze nog: “Er kunnen nog meer bij, want ze komen toch niet meer terug.”

Als ik in de buurt van Amersfoort moet preken, ga ik altijd even naar Kamp Amersfoort. En als ik in Limburg moet spreken, ga ik altijd naar Kamp Vught. En als ik in Drenthe moet zijn, ga ik altijd naar Kamp Westerbork. Mijn vrouw vindt het wel eens vervelend: “Krijg je daar nooit genoeg van?” Maar ik wil daar graag zijn. Ik wil het opnieuw meemaken. Ik wil denken aan dat wonderbare volk, waar de Messias uit geboren is. Israël moest lijden, omdat hij, die andere, die zwarte figuur, wist: daar zal mijn tegenstander uit geboren worden.

En Jezus moest lijden... En wat heeft Hij geleden. Onvoorstelbaar! Hij was de Messias. Onvoorstelbaar dat Hij heeft gezegd: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, de Zoon des mensen heeft geen plekje meer om Zijn hoofd op neer te leggen.” Wat heeft Hij geleden... En toen Hij in Gethsémané was, heeft Hij gebeden: “Here, als het mogelijk is, laat die drinkbeker aan Mij voorbijgaan.” Wat heeft Hij geleden... Ik hoorde onlangs een jonge predikant zeggen in een kerk waar ik moest preken, waar hij de leiding had: “Elk gebed wordt verhoord.” Ik dacht: ik denk het niet. “Vader, laat die drinkbeker aan Mij voorbijgaan.” Maar hij ging Hem niet voorbij. En dat meest afschuwelijke op Golgotha: “Eli, Eli, lama sabachthani.” “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Bij verkiezing hoort lijden.

En nu kom ik bij de kerk terecht. In het verleden spraken we vaak over de lijdende kerk van Anne van der Bijl. Open Doers. U weet het misschien wel. Hij ging met heel veel Bijbels achter het IJzeren Gordijn. De lijdende kerk. Er zijn zoveel christenen in Syrië die lijden. In Iran, in Irak, noem maar op.

Mijn vrouw vroeg vanavond: “Waar ga je over spreken?” Ik vertelde het haar. Toen zei ze: “Ben je een beetje voorzichtig?” Dat zal ik ook zijn. Misschien een beetje uit egoïsme. Ik zal geen lelijke dingen gaan zeggen over de Islam. Ik zal misschien geen nare dingen met de Islam meemaken, misschien mijn kinderen en kleinkinderen wel. Ik zie het waarachtig niet vrolijk in. Ik denk dat er heus wat gaat gebeuren in Europa en als ik om mij heen kijk, zie ik dat er veel gebeurt in het Midden Oosten. Wat een ellende, wat een rottigheid. Bovenal door Isis. Europa is een vogeltje geworden zonder vleugels. In wat voor wereld leven wij? Onze leiders weten er geen raad meer mee. Ik zeg dat niet om naar iemand te wijzen. Ik zou er ook geen raad mee weten. Wat een ellende. Wat een narigheid.

Uitverkiezing en lijden, die horen bij elkaar. Ik heb heel lang met die vraag geworsteld: Waarom dat lijden? Het boekje Job vond ik wel mooi, maar ik begreep het niet. Maar heel merkwaardig, nu ga ik het opeens een heel klein beetje zien. Bij Israël hoort lijden vanwege die profetie van God in het paradijs, in Eden. Bij Jezus hoort lijden en bij ons hoort lijden. Waarom? Omdat wij bij Jezus horen. Als je er voor uitkomt dat je bij Jezus hoort, dan lachen de mensen je uit.

Ik ben gisteren teruggekomen van vakantie. Veertien dagen zijn mijn vrouw en ik en een collega met zijn vrouw in Spanje geweest. Een heerlijke tijd gehad. We aten in een restaurant en we baden aan tafel. Verderop zaten een paar mensen en die man zei tegen zijn vrouw: “Ze bidden... Ze bidden...” We zijn uniek, heel uniek, als we in een restaurant bidden. Je kunt ook het hoofdpijngebed bidden. Dan zeg je niks. En dan zegt God tegen Gabriël: “Waar spreken ze over?” Je kunt ook zo gaan bidden: “Here, God, dank U dat wij hier samen zijn met z'n vieren. We genieten van elkaar en wij willen nu genieten van de maaltijd. Zegen dit in Jezus' Naam.” Als u het overdreven vindt, doet u het niet. Als u het niet overdreven vindt, doet u het wel.

Uitverkoren... Ik weet niet hoe het gaat. Maar bij uitverkiezing hoort lijden, ook bij de kerk van Jezus Christus. Wat wij straks mee gaan maken, ik heb geen idee, maar het zal er niet makkelijker op worden

Ik ga nog één keer die tekst lezen en onderstrepen. “Welzalgig hij, die Gij verkiest en doet naderen.” Dat vinden wij zo mooi, maar het is Oudtestamentisch. De Here God zegt in het Oude Testament: “Kom maar tot Mij.” Het Nieuwe Testament is volkomen anders. In

het Nieuwe Testament komt God naar ons. 1 Korinthe 5 vers 19: "God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende." Het werd donker. Het werd hartstikke donkere nacht en God kwam in die donkere nacht en daalde neer.

In veel kerken, waar ik tegenwoordig ook spreek - ik moet er soms een beetje aan wennen - zingen ze uit die nieuwe bundel Opwekking. Ik vind niet alle verzen mooi, maar mijn vrouw zegt: "Dat ligt aan jouw leeftijd." In elk geval is er een prachtig lied en dat zegt: "U daalde neer van Uw troon om mens te zijn. U ging van de kribbe naar het kruis, na het kruis in het graf. Halleluja, U bent weer opgestaan." God kwam naar ons.

Ik denk aan die kleine man in die boom. U kent hem wel: Zachéüs. Hij was in die wilde vijgenboom geklommen, want hij wilde Jezus zien. Dan komt Jezus bij die boom en zegt: "Zachéüs, kom vlug naar beneden, want heden wil Ik in uw huis vertoeven." Dat is het Nieuwe Testament. God wil bij ons zijn.

Ik denk aan Lucas 24 aan die prachtige woorden als Kléopas daar samen met zijn vriend loopt van Jeruzalem naar Emmaüs. Dan is Jezus plotseling bij hen. Dan komen ze bij hun huis aan en dan staat er in de Bijbel: "Jezus deed alsof Hij verder zou gaan." Dan nodigen zij Hem uit en gaat Hij bij hen binnen. En dan staat er: "Hij ging bij hen binnen om bij hen te blijven. Hij brak het brood en zij herkenden Hem."

In het Oude Testament mogen wij naderen tot God. In het Nieuwe Testament nadert God tot ons. Wat is dat heerlijk als wij dat ervaren, dat wij weten en geloven: Heer, U bent tot ons gekomen alleen maar met een grote liefdesverklaring, alleen maar om tegen ons te zeggen: "Ik hou zo zielsveel van u."

Wat een wondermooie tekst. Ik heb hem gelezen in onze vakantie. Ik ben erover gaan denken en gaan schrijven: "Welzalig die Gij verkiest en doet naderen tot Uw voorhoven, tot het heilige van Uw tempel." Wat is het "heilige van Uw tempel"? Dan zijn we bij tempelbeek beland, Ezechiël 47. Daar is een persoon die het water gaat meten. Hij zegt: "Ik kan er eerst in lopen met het water tot aan mijn enkels, dan tot aan de knieën, dan tot aan de heupen. En uiteindelijk moet ik erin gaan zwemmen." Je mag zwemmen in die tempelbeek van God.

Ik had dat lied graag willen laten zingen, maar ik dacht: u kent het vast niet, maar het is ongelooflijk mooi om zo te eindigen.

Al mijn zonden en mijn zorgen neem ik mee naar de rivier.

Heer, vergeef me en genees me. Vader, kom, ontmoet mij hier.

Want dit water brengt genezing en verfrist mij elke dag.

Het is een stroom van levend water, waar ik U steeds ontmoeten mag.

Kom, ontvang een heel nieuw leven. Kom en stap in de rivier.

Jezus roept je en Hij verwacht je. En Hij zegt: Ontmoet Mij hier.

Dan is het niet afstandelijk meer om straks naar huis te gaan en te zeggen: "Ach, wat heeft de dominee mooi gepreekt." "En waar heeft hij over gepreekt?" Dan gaan wij werkelijk onder met onze problemen, met onze sores en met onze zorgen in die rivier. Ik zeg niet dat alles dan direct opgelost is, maar ik zeg heel eenvoudig dat wij verfrist worden en dat wij kracht krijgen en dat wij het leven weer aandurven.

Ik stond daar straks beneden voordat ik naar boven ging. De ouderling van dienst gaf mij een hand. Ik lette er even op, Hij zei: "Sterkte." In de regel weet ik niet wat ze zeggen, daar ben ik vaak te gespannen voor. Maar ik preekte een paar maanden geleden in Friesland en daar was een hele jonge man van 24 jaar en die was ouderling geworden. Ze konden geen oudere krijgen. Dan pak je jonge mannen en je pakt vrouwen. En daar heb ik niets op tegen. Die jongeman bracht me op naar de preekstoel en toen zei hij welluidend: "Dominee, gefeliciteerd." Ik dacht: wat is dit mooi. Het allermooiste wat ik ooit gehoord heb. Je gaat de preekstoel op. Je mag dingen zeggen van eeuwigheidswaarde en dat zegt een jongeman tegen je: "Van harte gefeliciteerd."

Op deze prediking zeg ik vanavond tegen u die de boodschap hoorde van Psalm 65: "Lieve gemeente, vanwaar dan ook, van harte gefeliciteerd!" Amen.